

РЕШЕНИЕ

№ 3310

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 21.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Русинов, като разгледа дело номер **6853** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 85, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на М. Ю. И. Е., гражданин на Египет, с адрес за призоваване: С., У. „Л. К.” № 82, . 1, ап. 5, срещу Решение № УП-122 / 03. 09. 2010 г. на интервюиращия О. на Държавната агенция за бежанците П. МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че липсват новонастъпили обстоятелства. Твърди се, че интервюиращия О. не е обсъдил посочените обстоятелства, поради които жалбоподателя се опасява от завръщане в страната на произход. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-122 / 03. 09. 2010 г. на интервюиращия О. и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – **ИНТЕРВЮИРАЩИЯ О. П. ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ П. МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ**, не взима становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 1162 / 31. 08. 2010 г. до Председателя на Д., жалбоподателя М. Ю. И. Е., гражданин на Е, пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин – сунит (посочено в регистрационния лист), арабин по народност, неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по реда на гл. VI, Раздел II на ЗУБ в

Регистрационно приемателен център - С., което е завършило с обжалваното решение, с което е отхвърлена молбата за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателя, е проведено интервю, за което е съставен Протокол от 01. 09. 2010 г., подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия О.. В проведеното интервю жалбоподателя, е посочил че е сменил религията си и е станал християнин, поради което не може да се завърне в страната си на произход. Сочи, че макар в Е да има и християни, властите преследват тези, които са променили религията си. Посочва, обаче че не са налице нови причини, различни от тези, които вече е заявил П. предишни интервюта.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателя не се явява, вместо това е постъпило становище от упълномощен адвокат, с което се заявява, че се поддържа подадената жалба на заявените в нея основания.

П. така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 08. 09.2010 г., а жалбата е депозирана на 14. 09. 2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

Интервюиращия О., е преценил основателността на молбата с оглед факта, че това е трета поредна молба на жалбоподателя, представляваща последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. С решение № 505 / 04. 09. 2008 г. на председателя на Д., е отказано предоставянето на жалбоподателя на статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу това решение е оставена без разглеждане с определение № 646 / 15. 01. 2009 г. по адм. д. № 13569 / 2008 г. по описа на ВАС –III отделение, жалбата срещу което е оставена без разглеждане с определение № 4607 / 07. 04. 2009 г. по адм. д. № 3987 / 2009 г. по описа на ВАС – 5-членен състав.

С решение № УП-11 / 21. 01. 2010 г. на интервюиращия О. е отхвърлена повторната молба на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 2177 / 30. 06. 2010 г. по адм. д. № 1853 / 2010 г. по описа на Административен съд С.-град, I отделение - 11 състав, е отхвърлена подадената от Е. жалба срещу горепосоченото решение на интервюиращия О..

Изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не представляват новонастъпили обстоятелства, обуславящи основателен страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което интервюиращия О. П. Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Налице са предпоставките на посочените норми - жалбоподателя не е посочил нови обстоятелства, които да представляват конкретни причини за основателен страх от преследване. Интервюиращия О. е изложил подробни мотиви, че не са налице нови обстоятелства, различаващи се от вече изложените.

По делото липсват данни, доказващи наличието на тази материалноправна предпоставка – наличието на нови обстоятелства. Кандидатът изрично е заявил че няма нови причини или проблеми, различни от предходното производство, като по тях вече има произнасяне от страна на административния О. и на съда. Изложените доводи, че се нуждае за промяна на религията си вече са изследвани и П. двете предходни производства.

В тази връзка, представеното свидетелство за свето кръщение освен, че е от 20. 03. 2008 г., т.е преди още първото производство, също така е било вече представяно и същото не удостоверява наличието на нови обстоятелства, различни от вече изложените.

По отношение на релевирия довод за страх от преследване, поради промяната на религията, съдът счита че не се доказва реална опасност от тежки посегателства по смисъла на закона спрямо жалбоподателя. Освен, че не са представени никакви доказателства в подкрепа на твърденията, доводът за страх от отмъщение от страна на службите и роднините, е бил заявен П. първоначалното производство и тези обстоятелства не са новонастъпили, съобразно изискванията на закона. П. тези данни съдът счита, че доводът за страх от отмъщение е израз на защитната теза на жалбоподателя и същата е неоснователна. Това означава че конкретно спрямо жалбоподателя не е налице основателен страх от преследване, тъй като същия не е бил подложен на гонения от страна на властите в Е.

По делото е поискано писменото становище на Държавна агенция „Национална сигурност” с писмо рег. № УП-3211 / 31. 08. 2010 г., съобразно изискванията на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, поради което не са допуснати нарушения на производствените правила. Видно от писмо рег. № Т-2668/ 03. 09. 2010 г. Държавна агенция „Национална сигурност”, не възразява за предоставянето на закрила на М. Ю. И. Е., но това становище не обвързва интервюиращия О. или съда по отношение на преценка за наличието на обстоятелства, сочещи за основателен страх от преследване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен О. (упълномощен със заповед № 59 / 04. 03. 2010 г. на председателя на Д.), доколкото Ускореното производство по Гл. VI, Раздел II ЗУБ пред административния О. завършва с акт по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. Министерски Съвет. Същевременно са изпълнени и материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ю. И. Е., гражданин на Е, срещу Решение № УП-122 / 03. 09. 2010 г. на интервюиращия О. на Държавната агенция за бежанците П. МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: